L'ENTREVISTA DIUMENGE

Enric Quílez Castro

President del Grup de Recerca de la Cerdanya. Ha escrit i participat en llibres sobre història i flora de la comarca i és un entès en moltes disciplines, tot i que professionalment és programador informàtic. Va fundar, amb més persones, el Grup de Recerca per potenciar referents culturals a la comarca

«A la Cerdanya hi ha una sagnia de cervells»

Abel Gallardo Soto
PUIGCERDÀ

■ Treballa com a programador informàtic i és soci de l'empresa cerdana BDP Software, una de les més destacades a l'Estat espanyol en el seu àmbit. Hi desenvolupen programari per al cobrament en punts de venda, sobretot per a l'hoteleria i el comerç. Però Enric Quílez Castro –Puigcerdà, 1972– és una d'aquelles persones que poden respondre preguntes de molts àmbit. Escriu dos blogs, *A la balitresca* –que és sobre la Cerdanya i té la seva versió en llibre de paper– i un sobre ciència-ficció, gènere que l'atreu des de l'adolescència. Ha participat en llibres sobre història i flora de la seva comarca, i amb el Grup de Recerca, entitat de la qual és president, potencia nous valors culturals per a aquest racó dels Pirineus.

P Com algú que va estudiar Telecomunicacions acaba escrivint llibres sobre la història i la flora de la Cerdanya?

R Sempre m'han interessat molts temes diferents i soc polivalent. Procuro no tenir una especialitat i saber una mica de tot, i el meu interès per la flora i la muntanya em ve de petit, gràcies al meu avi.

P El seu vincle amb la Cerdanya és el que li fa mantenir aquest interès per aquestes altres disciplines que van més enllà del seu àmbit professional?

R Sí, hi estic molt lligat i m'agrada molt, i per aquest motiu vaig venir a viure-hi quan vaig acabar els estudis. Tenia molt clar que no volia marxar d'aquí. No m'agrada la vida de la ciutat i soc més rural, i quan vaig prendre aquesta decisió no estava de moda viure en una ciutat petita. El que ens passa a la Cerdanya és que tenim una sagnia de cervells perquè pocs joves hi tornen per treballar, ja que no hi troben oportunitats. Com a màxim venen el cap de setmana o per vacances, però no a treballar. Tot i que pel tipus de negocis que hi ha a la comarca és difícil que s'hi estableixin.

P Vostè és un dels creadors del Grup de Recerca de la Cerdanya, el 2008, i n'és president des del principi. Què el porta crear i liderar l'entitat?

R Va ser arran de la mort de Sebastià Bosom, que a part d'amic era un reconegut historiador i arxiver de la Cerdanya que va escriure un munt de llibres. Amb aquesta pèrdua vam prendre consciència que els referents culturals que teníem a la comarca se'ns n'estaven anant, i hi havíem de fer alguna cosa. Així que ens vam ajuntar un grup de persones interessades a impulsar una entitat de caire cultural i científic. Anteriorment ja hi havia una colla de gent que col·laboràvem amb el Museu Cerdà, però no estàvem organitzats, i amb el Grup de Recerca vam donar forma a tot.

P Van crear l'entitat en veure que la comarca estava perdent els seus referents culturals. Han assolit l'objectiu de trobar-ne de nous?

R Sí. Faltava alguna cosa, i el cert és que no hi havia a la Cerdanya una entitat que promocionés la recerca científica feta a la comarca. Així que ha servit per donar visibilitat a persones que poden aportar moltes coses des del vessant científic i, també, des de l'àmbit cultural. Hem fet activitats de música i cinema, organitzem conferències i també editem publicacions.

P Què és el que destacaria de tot el que ha fet el Grup de Recerca durant aquests dotze anys?

R Crec que tres coses. Per una banda les revistes Ker i Querol, perquè criden l'atenció i, a més, hi ha bons articles que en el futur també seran consultats. En segon lloc, tenim el festival de cinema, que no existia a la comarca i hi ha portat molts rodatges i ha posat la Cerdanya a la palestra cinematogràfica. Sí que hi havia rodatges anteriorment, però en una quantitat molt més petita i residual. En tercer lloc, els premis que donem, com el Sebastià Bosom i el Josep Egozcue, aquest darrer és una mena de cerdà de l'any que vol homenatjar, sobretot, persones que han fet investigació de la comarca. També organitzem moltes conferències.

P Quant a rodatges, com ha ajudat el festival de cinema impulsat des del Grup de Recerca de la Cerdanya, i que coordina, sobretot, un entès en la matèria com és el cerdà Jordi Forcada?

R Abans potser es feien dos rodatges a l'any. I ara, entre curtmetratges, documentals, pel·lícules... han augmentat molt, i és que la Cerdanya és una comarca atractiva a nivell paisatgístic i arquitectònic. Que vingui una marca d'aigua de Japó o companyies automobilístiques a rodar les seves promocions és gràcies al festival, perquè a través del certamen han descobert els actius de la comarca.

P Imagino que té impacte econòmic.

R Sí, i és bastant important perquè són equips amb grups grans de persones, de 30 o 40. S'estan aquí una setmana, o els dies que duri rodatge, i ocupen places hoteleres, compren i lloguen material, així que l'impacte econòmic és important . Normalment venen en temporada baixa i això és positiu per als hotels i els comerços. Al marge de la zona metropolitana de Barcelona, la segona localització que més creix d'arreu de Catalunya és la Cerdanya, i això és gràcies a la Film Comission, que al marge del festival també s'encarrega, de forma altruista, d'informar els equips sobre els hotels que hi ha i els llocs on poden anar a menjar, entre altres aspectes.

P Precisament en un dels seus blogs d'Internet critica que les segones residències siguin un dels motors de la comarca.

R No és que ho critiqui. El turisme de segona residència significa el 80% de l'economia de la comarca i a mi ja m'està bé que hi sigui, però sí que evidencio que el teixit econòmic s'aguanta més que res en les persones que tenen una casa aquí i que venen durant les va-

ELS 4 CANTONS

Tothom té el que es mereix?
Ja m'agradaria, ja...

Millor qualitat, pitjor defecte?
El perfeccionisme i la tossuderia.

Quina part del seu cos li agrada menys?
La meva panxa, evidentment.

Quant és un bon sou?
Per sobre dels 2.500 euros al mes.

Quin llibre li hauria agradat escriure?
Terra, de David Brin.

Una obra d'art?
El Moisès, de Miquel Àngel.

En què és expert?
Procuro no ser expert en res.

Déu existeix?
No ho crec.

Què s'hauria d'inventar?
La fraternitat universal.

Quin personatge històric o de ficció convidaria a sopar?
Sòcrates.

Un mite eròtic?
Jo ja tinc una certa edat, Marilyn Monroe.

Acabi la frase: la vida és...
Curta.

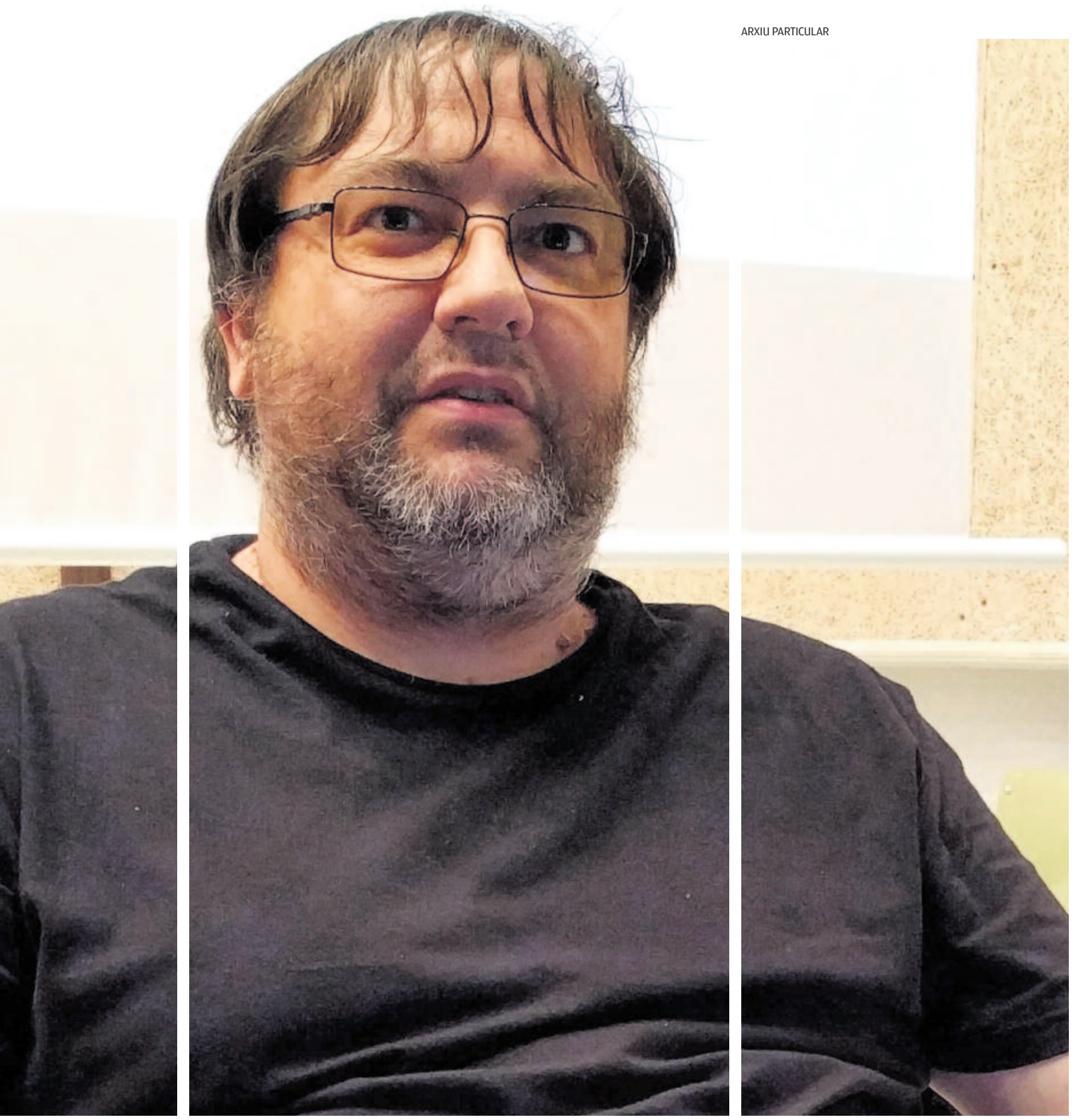
La gent, de natural, és bona, dolenta o regular?
Depèn de cada cas, hi ha de tot.

Tres ingredients d'un paradís.
Temps, llibres i salut.

Un lema per a la seva vida.
Viu i deixa viure.

GASTRONOMIA
Xia, llavor mil·lenària ▶18

ARXIU PARTICULAR

«Estant al capdavant de l'entitat, he conegut molts joves que destaquen»

«La Cerdanya ha de diversificar l'economia i no viure només de les segones residències»

«Gràcies al festival de cinema, hi ha molts més rodatges a la comarca»

«Tinc una biblioteca personal amb milers de llibres sobre ciència-ficció»

cances, uns 15 o 16 dies a l'any. És poca cosa. En aquests moments, que estem immersos en la pandèmia, si aquest motor econòmic falla, en no tenir una alternativa potent, se'n va tot en orris. Crec que la Cerdanya té prou potencial perquè tingui altres sectors econòmics i no tenir tots els ous a la mateixa cistella. És bo diversificar, i hauríem de centrar-nos en els àmbits tecnològics i agroalimentaris.

P Al web del Grup de Recerca de la Cerdanya s'informa que treballen per una Cerdanya unida, en referència a la part de la comarca que és a França. Com hi estan treballant?

R Els cerdans sempre hem tingut clar que la Cerdanya és única i que no hi ha d'haver divisions, ni per la frontera estatal ni per les línies provincials, ja que hi ha municipis que formen part de la província de Lleida. Creiem que la comarca és única i hem procurat fer activitat a l'Alta Cerdanya, tot i que és més complicat perquè s'ha de demanar permís a un altre estat. Però hi fem sortides florals.

P Al cantó francès, les entitats estan conscienciades de la idea de la Cerdanya unida?

R No, perquè es donen diverses circumstàncies. Tots són pobles molt petits i no n'hi ha cap que exerceixi certa capitalitat i ningú porta la batuta. I hi ha un altre problema, que hi ha molta gent que és de fora de la comarca, com funcionaris i gent que hi ha anat a treballar, i no la senten com a seva. És clar, si ja no se senten catalans, menys se sentiran de la Cerdanya. És cert que hi ha molta gent compromesa, però molts no tenen aquest sentiment de pertinença.

P Però pocs moviments es veuen per unificar administrativament el territori.

R Continuarem dividits durant molt de temps, mentre l'Estat espanyol i el francès existeixin. Però hi ha moltes iniciatives i projectes que ja es fan conjuntament, com l'hospital i l'escorxador transfronterers. Hi ha entitats dels dos territoris que es reuneixen, trobades d'alcaldes i serveis mancomunats amb la Guingueta d'Ix. La frontera de mica en mica s'està escombrant, però són dues realitats econòmiques diferents.

P Què significa per a vostè estar al capdavant del Grup de Recerca?

R He conegut molta gent, i molts joves que destaquen, però sobretot de l'àmbit de la història, les ciències naturals i la política. La tasca que hi porto a terme és molt agradable perquè puc parlar amb totes aquestes persones i conèixer altres punts de vista. És una feina que em treu moltes hores i en to de broma dic que si me les haguessin de pagar tindria una fortuna. Si tingués una família i fills no hi podria tenir aquesta dedicació, però com que no és així m'hi puc passar moltes hores, i m'omple.

P Vostè, però, té una empresa tecnològica.

R És una empresa de software que tinc amb altres socis i fem bàsicament programari de terminals de punts de venda. Jo estic al departament tècnic i soc programador. És un sector que es podria potenciar a la Cerdanya perquè aquest tipus d'empreses poden tenir la seu a la comarca, proporcionen un bon sou i aquí hi ha molta qualitat de vida.

P També és aficionant a la ciència-ficció.

R Des dels 14 anys que hi estic molt interessat. De fet, tinc una biblioteca enorme sobre el gènere amb milers de llibres, i els guardo on puc. Sort que casa meva és gran i tinc espai. També hi tinc pel·lícules, però sobretot llibres. Recordo que a aquella edat, i era l'any 1986, vaig començar a llegir novel·les d'aquest gènere i va ser un any en què van passar moltes coses, com l'accident a la central nuclear de Txernòbil. Actualment escric a *El mundo de Yarhel*, el meu blog sobre el gènere.

INSEPARABLES

▶ ANELL AMB EL SÍMBOL DEL LAUBURU. Va comprar l'anell en un viatge al País Basc. Té el símbol del trèvol de quatre fulles que és molt freqüent en representacions de cultures celtes i germàniques.